

Журнал ЦК ЛКСМУ для дошкільнят № 7 липень 1967

МАЛЯТКО

НАШ ПРАПОР

Написала Марія ПОЗНАНСЬКА

Поглянь, як прапор наш розцвів
Червоний, мов калина!
То квітне кров твоїх батьків
По крапельці краплина.

Вона пролита недарма
В боях із ворогами.
Рідніше прапора нема,
Як угорі, над нами!

Колись твій дід ішов із ним,
Летіли кулі градом!
Тоді твій дід був молодим,
Боровся з царським ладом.

Якщо ідеш ти на парад
Із прапором вогнистим,
Згадай: із ним країна Рад
Перемогла фашистів!

Вогнем пропалений не раз
І кулями пробитий,
Іще дорожчим став для нас
Цей прапор, шовком шитий!

Під ним щасливі я і ти,
Наш прапор будем берегти!

Малював Олександр МІКОРА

Вірш Валерія ЮР'ЄВА

Я НА БІЛОМУ КОНІ

Малюнок Олександра ІЛЬКА

Вихром скачуть гривані,
Пунко б'ють копита.
Я на білому коні
Мчу немовби вітер.

Шабля гостра при мені,
Всіх я обганяю!
Я на білому коні
Схожий на Чапая.

Якутська народна казка

СУПЕРЕЧКА

Малюнок Олега ЖИВОТКОВА

Було це давно-давно. Зустрів лось мишку і засперечався: хто з них раніше побачить, як сходить сонце.

— Таке мале, очі — як дві крапочки, — сміється лось. — Невже ти раніше за мене побачиш? Ха-ха-ха-ха!

— А ти не дуже покладайся на свої довгі ноги та великі очі, — відказує мишка. — Не в тому річ, хто більший, а в тому, хто спритніший.

— Ну що ж, позмагаймося!

От вони ждуть, коли сонце сходитиме. Вирячивши очиська, лось втупився на схід, звідки завжди виринає сонце. А мишка, навпаки, на захід дивиться. Годину ждуть, другу...

Коли це мишка як запищить:

— Он воно, он воно — сонечко! Я перша побачила!

Лось не йме віри, але, обернувшись, бачить: таки справді, сонячні промені позолотили високу гору і верховіття дерев на заході.

Мишка стала на задні лапки і почала весело пританцьовувати:

— От і вийшло на моє! От я і перемогла! Ото не хвалися, що в тебе довгі ноги та великі очі.

І, сміючись, шмигнула в нірку.

Вірш Віталія ШМИГОЛЯ

ГРУША

Дав дідусь малому внуку
Жовтобоку грушу в руку.
Внук і другу простягає:
— Діду, ще в оцій немає.

СЕМЕН СКАЗАВ СВОЇМ СИНАМ:
-СИНИ, СКЛАДІТЬ СКИРТУ СІНА.
СИНИ СКЛАЛИ СКИРТУ СІНА.
СЕМЕН СКАЗАВ СВОЇМ СИНАМ:
-СПАСИБІ. (З НАРОДНОГО)

Малюнки Едуарда КОЛЕСОВА

Як завжди, листоноша приніс ваші листи. Багато-багато. І раптом на кількох конвертах зворотна адреса — БРСР. Так це ж Білорусія! Виявилося, хлопчики й дівчатка з братньої республіки прислали мені в подарунок свої малюнки. Звичайно, і вам цікаво дізнатися, як білоруські діти живуть, як добре малюють.
Оце їхні роботи. Сподобались вони вам!

Малятко

«Ми їдемо на ферму». Валя Гриб, 8 років.

«Свято». Володя Блашко, 7 років.

«Весна». Вася Шалак, 8 років.

«Прихід весни». Іра Пакала, 7 років.

Написав Петро ПЄШКОВ

Малюнки Лариси СЕМЕНОВОЇ

МУЖЧИНИ

Ванькові п'ять років. Він дуже любить свого татка. Бо з татком завжди і всюди цікаво. Особливо, коли вони разом беруться за роботу. Скажімо, прийдуть на город, татко бере лопату, а Ванько — граблі. Татко піде по воду — Ванько також не відстає, іде поруч, розмашисто, як дорослий. І теж з відрами, хай з іграшковими, та з відрами!

А якось татко йому сказав:

— О, та ти в мене добрий помічник!

Це було тоді, коли вони робили для кролів клітку. Заб'є татко гвіздок до половини, тоді дає молоток Ванькові, а вже він по тому гвіздку з усієї сили — рраз!.. рраз!..

А ось недавно вони зайнялися справжньою роботою — почали мурувати хатину для курей. Спершу вибрали і розчистили місце. Потім татко привіз цеглу, наносили глини і... будівництво почалося. У татка руки в глині — у Ванька теж. А як цікаво прийти додому і сказати: «Дайте, будь ласка, мужчинам води!» Мама усміхнеться, проте воду подасть. А коли почнеш умиватись, то запирхаєш теж, як татко. Ох, здорово!

Добре, коли татко вдома. Та зараз його нема. На роботі. Доводиться чекати. І будівництво чекає на татка. Стоїть на подвір'ї самотній бак, в якому татко розмішує глину. Ванько зазирає — порожньо. А що як... і він біжить до хати, бере таткове відро і прямує до колонки.

Почепив Ванько відро, наліг на важіль — не йде! «Оце так!» — захвилювався Ванько. Ще раз натиснув — вода не ллється. Що робити? А він же, поки татка нема, води хотів у бак наносити. Та хіба даремно і мама

і татко кажуть, що він мужчина. Ось він і надумав, як самому собі зарадити.

Коли Ванько вже до половини налив бак, прийшов татко і здивувався.

— Як же це ти?

— А я тільки по піввідра носив.

— А важіль як ти здолав?

Тоді Ванько, як дорослий, розправив плечі і сказав:

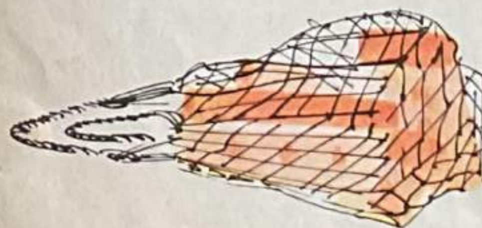
— Я взяв мамину сітку, поклав туди дві цеглини, потім ще одну, повісив на важіль, а сам ще й зверху сів.

Татко мовчки вислухав Ванька, тоді прихилив його до себе і сказав:

— Ну, тепер я бачу, що ти, дійсно, справжній мужчина!

З цим погодилась і мама. Увечері вона вийшла на ганок і покликала:

— Мужчини, ідіть-но вечеряти!

Прийшли в ліс збирати гриби Павлусь та Оксанка.

Підкрався до них невидимкою вітерець, та як дмухне!

Поскидав з голівок шапочки. Павлусь і Оксанка — сюди, туди:

— Де ж вони поділися?

Допоможіть їм, друзі, знайти шапочки. Ану, хто проворніший?

Проходила я повз школу. А там гвоздики, майорці, красолі — цвітуть, аж переливаються на сонці. То, кажуть, учні вирощують їх. Прийде свято Жовтня, всі на парад підуть з квітами. Але як зберегти їх до свята? Вирішила я, друзі, висадити осінні квіти в горщики. Занесу в кімнату, щоб перші морози не поглушили їх. Зробіть і ви так. Цвістимуть вони аж до свята — свіжі, красиві, барвисті.

КАЛИНКА

ХТО ЯКУ ПІЙМАВ РИБКУ!

Вірш Варвари ГРИНЬКО

ГУСЕНЯТА

Гусенята сіренькі
в затоні.
У них лапки
червоні, червоні.

Хочуть плавать малі
Гусенята.
У них лапки —
лопатки, лопатки.

Уже синяя річенька
скресла.
У них лапки, —
як весла, як весла.

ЗОЛОТЕ ДОНЦЕ ПОВЕРТАЄТЬСЯ ЗА СОНЦЕМ. ЩО ЦЕ?

Малюнки Н. ГРУДИНСЬКОЇ, Є. МАКСИМОВОЇ, Л. КРАВЧЕНКО

Індекс 74304

«МАЛЮТКА» Журнал для детей дошкольного возраста (на украинском языке)

Малюнок на обкладинці Віктора КАВУНА

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ: В. С. БЛИЗНЕЦЬ (відповідальний секретар), Г. П. БОЙКО, З. В. ВОЛКОВИНСЬКА, В. Ф. ГУЖВА, В. Є. КАРАСЬОВА, Р. Ф. ЛІПАТОВ, Ф. Ю. МАКІВЧУК, Т. С. ПЕТРУСЕНКО, Л. М. ПИСЬМЕННА, О. Л. РЯБОКЛЯЧ (головний редактор), А. К. ТЕТЬОРА, А. Д. ФІЛІПЕНКО, Г. В. ЯКУТОВИЧ.

Художник-редактор О. І. МІКОРА.

Макет Едуарда КОЛЕСОВА

Рік видання восьмий, № 7 (91). Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь». Телефони: В 4-35-81, Б 4-72-01, Б 5-50-63. Рукописи не повертаються. Ціна 15 коп. Підписано до друку 10.VI. 67 р. Зам. 02193. Друк. арк. 1. Умовн. друк. арк. 1,68. Папір 84×108 1/16. Тираж 450.000 прим. Адреса редакції: Київ, Пушкінська, 28.

Видавництво і комбінат друку «Радянська Україна», Київ, Брест-Литовський проспект, 94.

15·78

Чому Гавчик не впізнав Гриця?

Малюнок Анатолія ГОЛУБЄВА